

چکیده:

هدف: روند شیوع عفونت اچ آی وی در زنان تن فروش در ایران کمتر مورد مطالعه قرار گرفته است. هدف از انجام این مطالعه، بررسی شیوع و روند عفونت اچ آی وی و پنج عفونت دیگر منتقله از راه جنسی در زنان تن فروش در ایران است.

روش کار: در دو مطالعه مقطعی در سالهای 2010 (حجم نمونه: 1005) و 2015 (حجم نمونه: 1337) در 13 شهر ایران، شیوع عفونت اچ آی وی در زنان تن فروش مورد بررسی قرار گرفت. زنان 18 سال و بالاتر که در 12 ماه قبل از انجام مطالعه رابطه جنسی در ازای پول و یا هر کالای دیگر با مردان داشتند وارد مطالعه شدند. اطلاعات دموگرافیک و رفتاری از طریق پرسشنامه جمع آوری شد. از همه افراد مورد مطالعه، تستهای اچ آی وی و پنج عفونت دیگر منتقله از راه جنسی گرفته شد. با در نظر گرفتن سایت مطالعه به عنوان خوشه، شیوع اچ آی وی در دو مطالعه با آزمون فیشر مورد مقایسه قرار گرفت.

یافته ها: شیوع اچ آی وی در سال 2010 و سال 2015 به ترتیب 4.0% و 2.1% بود (P-value = 0.007). سابقه تزریق مواد در طول عمر توسط 6.1% افراد در سال 2015 گزارش شد (در مقایسه با 14.6% در سال 2010: P-value = 0.003). در سال 2015، شیوع اچ آی وی در میان زنان با سابقه تزریق مواد 8.6% بود (در مقایسه با 9.8% در سال 2010: P-value = 0.452). شیوع سایر عفونت های دیگر منتقله از راه جنسی از این قرار بود: 0.4% برای سیفلیس، 1.3% برای گنوره، 6.0% برای کلامدیا، 11.9% برای تریکوموناس، و 41.8% برای عفونت پاپیلوماویروس انسانی.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که عفونت اچ آی وی در میان زنان تن فروش از سال 2010 تا 2015 کاهش پیدا کرده است. کاهش شیوع تزریق مواد ممکن است دلیل احتمالی برای کاهش عفونت اچ آی وی در این گروه باشد. شیوع سایر عفونت های دیگر منتقله از راه جنسی بالاست. ادامه ارائه برنامه های کاهش آسیب باید در این گروه ضروری به نظر می رسد.